

Judikatūras krājums

Lieta T-70/15
(spriedums publicēts izvilkumu veidā)

Trajektna luka Split d.d.
pret
Eiropas Komisiju

Konkurence — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 102. panta pārkāpums — Splitas ostas pārvaldes veiktā tarifu maksimālā līmeņa noteikšana attiecībā uz ostas pakalpojumiem, kas skar iekšējo satiksmi — Sūdzības noraidīšana — Lietas izskatīšana dalībvalsts konkurences iestādē — Savienības interešu neesamība

Kopsavilkums – Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2016. gada 30. septembra spriedums

1. *Konkurence — Administratīvais process — Komisijas lēmums izbeigt tādas sūdzības izskatīšanu, kuru jau ir izskatījusi un prioritātes apsvērumu dēļ noraidījusi valsts konkurences iestāde — Pieļaujāmība — Nosacījumi*

(LESD 101. un 102. pants; Padomes Regulas Nr. 1/2003 13. panta 2. punkts)

2. *Konkurence — Pilnvaru sadalījums starp Komisiju un dalībvalstu konkurences iestādēm — Valsts konkurences iestādes lēmums, ar ko noraidīta sūdzība — Pārbaude tiesā — Valsts tiesu kompetence*

(LESD 101. un 102. pants; Padomes Regulas Nr. 1/2003 13. panta 2. punkts)

3. *Jaunu Eiropas Savienības dalībvalstu pievienošanās — Horvātija — Valsts tiesu spēja piemērot Savienības tiesības*

1. Regulas Nr. 1/2003 13. panta 2. punkts tāpat kā visas minētās regulas normas attiecas uz situācijām, kad tiek īstenoti LESD 101. un 102. pants. Līdz ar to Komisija var noraidīt sūdzību, pamatojoties uz minēto noteikumu, tikai tad, ja tā ir tikusi izvērtēta saskaņā ar Savienības konkurences tiesību normām.

Šajos apstākļos, gadījumā, kad valsts konkurences iestāde savos lēmumos ir izteikusies tikai par valsts konkurences tiesībām, Regulas Nr. 1/2003 13. panta 2. punkta noteikumi nevar tikt izmantoti un līdz ar to ir nepiemērojami.

(skat. 26.–29. punktu)

2. Saimnieciskās darbības subjekti, kas esot cietuši no pārkāpuma, nevar Komisiju uzskatīt par pārsūdzības institūciju, kas var atcelt valsts iestādes lēmumus, ar kuriem tā nav apmierinājusi viņu sūdzību. Proti, dalībvalstu konkurences iestāžu lēmumu pārbaudi var veikt vienīgi valsts tiesas, kas pilda būtisku funkciju Savienības konkurences normu piemērošanā.

(skat. 34. punktu)

3. Horvātijas Republika varēja pievienoties Savienībai tikai pēc tam, kad tā izpildīja politiskos un ekonomiskos kritērijus un pienākumus, kas attiecas uz kandidātvalstīm un kas tikuši noteikti Eiropadomes sanāksmē Kopenhāgenā (Dānija), 1993. gada 21. un 22. jūnijā. Šajos kritērijos ir prasīts, lai kandidātvalsts tostarp spētu uzņemties no pievienošanas izrietošos pienākumus, it īpaši, lai tā būtu spējīga efektīvi īstenot noteikumus, normas un politikas, kas veido Savienības tiesību aktu kopumu. Līdz ar to Horvātijas tiesu spēja piemērot Savienības tiesības principā nevar tikt apšaubīta.

(skat. 53. un 54. punktu)